

БЛЕК-НОТ АГІТАТАРА

Б 14326
АГІТМАСАВЫ АДДЗЕЛ ЦК КП(б)Б

ЗА ЎЗОРНАЕ ПРАВЯДЗЕНЬНЕ ЎБОРКІ
І ДАТЭРМІНОВУЮ ЗДАЧУ
ЗБОЖЖА ДЗЯРЖАВЕ

Л І П Е Н Ь

ПАРТЫЙНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
М Е Н С К — 1933

№ 16 (31)

Рэдактар Вільчак
Літпраўка Н. Бокая
Корэктар С. Дамаронак
Тэхрэдактар І. Мілешка
Здана ў набор 24 VII—33 г.
Надпісана да друку 5 VIII—33 г.
Набраны на лін. № 6
Адк. кор. друк. А. Мацкевіч

5. $\frac{3}{14}$ 326

Для чаго быў склікан Другі Ўсебеларускі з'езд колгасьнікаў-ударнікаў

5555
Другі Ўсебеларускі з'езд колгасьнікаў-ударнікаў па сутнасьці зьяўляецца як-бы працягам першага зьезду, на якім, чатыры месяцы таму назад, ва ўсю шырыню пры самым актыўным удзеле кожнага дэлегата, на аснове адозвы першага Ўсесаюзнага зьезду колгасьнікаў-ударнікаў і прамовы т. Сталіна, было абгаворана пытаньне аб задачах колгасьнікаў у правядзеньні веснавой пасеўнай кампаніі.

5555
Другі Ўсебеларускі з'езд колгасьнікаў-ударнікаў быў склікан напярэдадні масавага разгортваньня такой рашаючай у сельскай гаспадарцы і эканоміцы ўсёй краіны работы, як уборка ўраджаю, выкананьне збожжапаставак дзяржаве і загатовак іншых сельскагаспадарчых produkтаў.

5555
Зьезд быў склікан для таго, каб у першую чаргу вырацаваць канкрэтныя мерапрыемствы па лепшым і сваячасовым правядзеньні (вярней сканчэньні) праполкі

ўраджаю, яго ўборкі і выкананьню плянаў збожжапаставак і загатовак—гэтай першай запаведзі кожнага колгасьніка і аднаасобніка. Посьпех работы зьезду галоўным чынам залежыць ад таго, наколькі яго рашэньні і ўсе яго матэрыялы (даклад, выступленьні, адозва, прынятыя самаабавязальствы па спаборніцтву з Заходняй вобласьцю) будуць шырока даведзены да кожнага колгасьніка, колгасьніцы, да аднаасобнікаў, а галоўнае—практычна выкананы.

Задачы праполкі, уборкі ўраджаю і збожжапаставак з усёй чоткасьцю былі намечаны ў дакладзе сакратара ЦК КП(б)Б т. Шаранговіча, у выступленьнях т. Гікало, Галадзеда і іншых кіруючых таварышоў. Гэтыя выступленьні, адозва зьезду да ўсіх колгасьнікаў і аднаасобнікаў БССР, самаабавязальствы, прынятыя зьездам па соцспраборніцтву з Заходняй вобласьцю, выступленьні раду колгасьнікаў—лепшых ударнікаў павінны зьявіцца матэрыялам для шырокай прапрацоўкі і мобілізацыі колгасьнікаў і аднаасобнікаў на выкананьне чарговых задач сельскай гаспадаркі.

Другой асноўнай задачай скліканьня зьезду было падвядзеньне вынікаў веснавой пасеўнай кампаніі з мэтай дакладна ўлічыць накоплены багацейшы станоўчы вопыт барацьбы за большавіцкую сяўбу, шырока распаўсюдзіць гэты станоўчы вопыт і ўжыць

яго ў далейшай рабоце. Падвядзенне вынікаў сяўбы таксама ставіць сваёй задачай улік і крытыку недахопаў, выяўленых у процэсе барацьбы за посьпех веснавой сяўбы. Гэта асабліва важна і неабходна для таго, каб выяўленыя недахопы і памылкі не паўтараць у будучай пасеўнай кампаніі, выправіць іх пры правядзеньні чарговых мерапрыемстваў па ўборцы, праполцы і загатоўках, каб на прыкладзе рашучай крытыкі памылак і недахопаў мобілізаваць колгаснікаў на лепшую добрасумленную работу.

Такім чынам, зьезд быў склікан галоўным чынам для таго, каб падвесьці вынікі пройдзенага этапу сельскагаспадарчых работ (г. зн. веснавых работ) і мобілізаваць масы колгаснікаў і аднаасобнікаў на пасьпяховае выкананьне чарговых задач: праполкі, уборкі, збожжапаставак.

Зьезд прайшоў пры выключнай актыўнасьці яго дэлегатаў—лепшых колгаснікаў-ударнікаў і ўдарніц; паказаў значны рост соцыялістычнага сазнаньня колгаснікаў і намеціў канкрэтную баявую праграму па выкананьні чарговых задач, якія зараз стаяць перад колгаснікамі.

Зьезд яскрава прадэманстраваў тое, што мы маем усе магчымасьці, каб сельскую гаспадарку БССР узняць на больш высокі ўзровень, што ў нашых руках ёсьць усе магчымасьці вывесьці БССР у лік самых

перадавых рэспублік Савецкага саюзу па выкананні чарговых гаспадарча-політычных задач.

Зьезд паказаў вялізарнейшы рост і згуртаваньне вакол партыі шырокага беспартыйнага колгаснага актыву ўжо правэранага ў барацьбе за веснавую сяўбу, за колгасную справу. Гэты актыў асабліва выявіўся і вырас у барацьбе за сяўбу і зараз актыўна змагаецца за пасьпяховае правядзеньне праполкі, уборкі ўраджаю і выкананьне плянаў збожжапаставак дзяржаве.

Зьезд яскрава паказаў далейшы рост і ўкараненьне сярод колгасных мас соцыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, рост соцыялістычных адносін да працы з боку колгаснікаў і асабліва з боку колгасніц. Той факт, што амаль кожны дэлегат зьезду прывёз з сабою лепшыя ўзоры—экспонаты свайго колгасу (лён, раньняя бульба і інш.), зьяўляецца адным з паказальнікаў, вытворчай актыўнасьці колгаснікаў і ў першую чаргу колгаснікаў-ударнікаў.

Зьезд наглядна паказаў рост політычнага сазнаньня і вытворчай актыўнасьці жанчыны-колгасніцы, гэтай «вялікай сілы ў колгасе».

Зьезд паказаў рост адданасьці колгасных мас куністычнай партыі, яе кіруючым органам і любімаму правадыру партыі т. Сталіну.

Галоўныя вынікі веснавой сяўбы

Веснавая сяўба гэтага году была праведзена больш арганізавана і значна лепш, чым у мінулым годзе. Аб гэтым сьведчаць наступныя паказальнікі:

а) У гэтым годзе па БССР плян сяўбы выканан на 100,9 проц., і на дваццаць дзён раней, чым у мінулым годзе; якасьць апрацоўкі глебы таксама значна лепшая ў параўнаньні з мінулым годам; значна выраслі патрабаваньні да якасьці апрацоўкі глебы і засеву (вопыт стварэньня інспэкцый па якасьці, самаправерачных брыгад, узаемная праверка брыгадамі апрацоўкі глебы і заворваньня).

Да ліку станоўчых вынікаў вясны гэтага году трэба аднесьці посьпехі ў звышраньняй сяўбе. Па БССР засеяна звышраньняй сяўбой каля 10 тыс. га збожжавых культур і больш тысячы га лёну. Далёка ня ўсюды, але ў значнай частцы раёнаў і колгасаў, зломаны кансэрватыўныя, дзедаўскія адносіны да звышраньняй сяўбы, да орыентоўкі ў тэрмінах сяўбы па царкоўным календары.

Вось што, напрыклад, расказвае т. Васілеўскі, дэлегат другога Ўсебеларускага зьезду колгасьнікаў-ударнікаў, старшыня колгасу

імя Дзяржынскага, Чырвона - Слабодзкага раёну:

«Калі мы пачыналі раньнюю сяўбу аўса, кулак і падкулачнікі сіпелі: «Няхай толькі пасеюць, дык і насення не зьбяруць. Ня можна сеяць аўса пакуль суніца ня стане чырвоная». Але мы ня слухалі ніякіх забабон і агітацыі. Авёс мы засеялі значна раней, чым летась. На вучастку «Маева» авёс засеялі ў красавіку, а на вучастку «Калініна» ў пачатку мая. Вучасткі знаходзяцца праз дарогу, маюць аднолькавую глебу, аднолькава апрацаваны. У мінулым годзе гной вазілі як на адзін, так і на другі вучастак. А вось усходы розныя. На вучастку «Маева» поле хутка пакрылася роўнымі дружнымі ўсходамі. Авёс расьце вельмі добра. На вучастку «Калініна» авёс значна горшы, а калі параўнаць колгасны пасеў з суседнім аднаасобным, які быў засеян пазьней колгаснага на $1\frac{1}{2}$ —2 тыдні, то тут зусім вялікая розніца. Ня толькі колгаснікі, але нават аднаасобнікі на справе пераканаліся, што «веснавы дзень год корміць». Кожны чалавек, пабыўшы на нашых вучастках, гаворыць: «хочаш ня ўпасьці тварам у празь, сей авёс у гразь».

Ранняя сяўба дала моцны ўдар па кулацкай агітацыі.

Вясна 1933 г. значна адрозніваецца ад мінулага году тым, што сярод шырокай масы колгаснікаў створан пералом у адносінах да колгаснай працы і дысцыпліны. Соцспарборніцтва і ўдарніцтва пачало больш шырока, чым раней, укараняцца сярод колгаснікаў і аднаасобнікаў.

У выніку барацьбы за паспяховае сяўбу ўмацаваліся сталыя вытворчыя брыгады. Узрасло значэнне працадзя. Колгаснікі яшчэ больш пераканаліся ў тым, што працадзень зьяўляецца адзінай правільнай і лепшай формай уліку працы.

У гэтую веснавую пасеўную кампанію мы дабіліся значных поспехаў у справе ачышчэння колгасаў ад кулацкіх і іншых антысавецкіх элементаў, лепш умацавалі і адміністрацыйны апарат колгасаў, значна яго ачысціўшы ад варожых элементаў.

Дзёве праграмныя прамовы т. Сталіна аб рабоце ў вёсцы (прамова на студзенскім пленуме ЦК і ЦКК УсеКП(б) і на Ўсесаюзным з'ездзе колгаснікаў-ударнікаў), рашэнні студзенскага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б), адозва першага Ўсесаюзнага з'езду колгаснікаў-ударнікаў — зрабілі карэнны пералом у нашай рабоце на вёсцы.

Яны стварылі нябывалы ўздым творчай актыўнасьці колгасных мас. Указаньні т. Сталіна мобілізавалі партыйную організацыю і колгаснікаў на барацьбу з рэшткамі кулацтва, дапамаглі камуністам разабрацца ў абстаноўцы на вёсцы, дапамаглі выкрыць новую тактыку кулацтва, узброілі ідэйна партыю і колгаснікаў.

Факты з усёй яскравасьцю сьведчаць аб тым, што посьпех сяўбы ў раёнах і колгасах знаходзіўся ў прамой залежнасьці ад таго, наколькі ўказаньні т. Сталіна былі ўсвоены камуністамі і шырока прапрацаваны сярод колгаснікаў.

Лёзунг т. Сталіна «зрабіць усіх колгаснікаў заможнымі» выклікаў новы магутны ўздым колгаснікаў. Гэты лёзунг умацаваў канчаткова ўпэўненасьць колгаснікаў у тым, што колгасны шлях зьяўляецца адзіна правільным шляхам. Для пасьпяховага правядзеньня веснавой сяўбы ён меў вялізарнейшае рашаючае значэньне.

Пастанова партыі аб пераходзе ад ранейшых мэтодаў збожжазагатоўак да абавязковай пастаўкі збожжа дзяржаве зьявілася таксама магутным стымулам для колгаснікаў і аднаасобнікаў у выкананьні пасеўных плянаў.

Вялізарнейшая дапамога ў справе пасьпяховага правядзеньня веснавой сяўбы была аказана стварэньнем політаддзелаў пры МТС і

саўгасах. Політаддзелы, умацаваныя лепшымі правяранымі камуністамі, адразу-ж па-бальшавіцку ўзяліся за справу. Яны дапамаглі ачысціць колгасы і саўгасы ад клясава-варожых элементаў, лепш арганізавалі колгасны актыў і ўзялі масава-політычную работу ў вёсцы на вышэйшую ступень, заняліся канкрэтнымі пытаннямі арганізацыі колгаснай вытворчасці.

«Пасьпяховае правядзеньне сяўбы ў гэтым годзе дасягнута дзякуючы разгону саботажу кулацкіх элементаў у часе збожжазагатоўкі, умацаваньню колгасаў, росту і згуртаваньню ў іх савецкага актыву, стварэньню політаддзелаў, мобілізацыі шырокіх мас колгаснікаў вакол лёзунгу партыі: «зрабіць ўсіх колгаснікаў заможнымі», пераходу ў справе збожжазагатоўкі ад сыстэмы кантрактацыі да абавязковай пастаўкі збожжа, якая загадзя вызначыла цвёрдыя разьмеры здачы збожжа з гектара для кожнага колгасу.

Падводзячы вынікі, мы можам цяпер сказаць, што пазыцыі аднаасобнай гаспадаркі ўжо пераможаны ва ўсіх асноўных раёнах СССР і поўная перамога колгаснага ладу ў вёсцы забяспечана». (З пастановы ЦК УсеКП(б) і СНК СССР ад 24-V-33 г.).

Аднак ці ёсць якія-небудзь падставы для таго, каб супакоіцца на дасягнутых посьпехах? Зразумела, не. Тым больш, што мы ў БССР мелі ўсе магчымасьці сяўбу правесці лепш, у больш кароткія тэрміны і хутчэй закончыць пасевы ільну і аўса.

Соцыялістычнае спаборніцтва БССР з Заходняй вобласцю на лепшае правядзеньне веснавой сяўбы зьявілася таксама справай выключнай важнасьці, якая спрыяла пасьпяховаму правядзеньню сяўбы. У гэтым спаборніцтве пяршыństwo засталося за БССР. Аднак галоўнае—замацаваць посьпехі сяўбы ўзорным правядзеньнем уборкі, сваячасовым і поўным выкананьнем абавязацельстваў перад пролетарскай дзяржавай.

Заходняя вобласць выклікала БССР працягнуць дагавор аб спаборніцтве на пяршыństwo па ўборцы і выкананьні абавязацельстваў перад пролетарскай дзяржавай. Гэты выклік другім Усебеларускім зьездам колгаснікаў-ударнікаў прынят. Другі ўсебеларускі зьезд колгаснікаў-ударнікаў узяў на сябе канкрэтныя абавязацельствы і заклікаў усіх колгаснікаў БССР на выкананьне гэтых абавязацельстваў. Зьезд таксама ўключыўся ва ўсесаюзнае спаборніцтва за пяршыństwo па выкананьні плянаў здачы сельскагаспадарчай прадукцыі дзяржаве, рэзгорнутае па пачыне Татарскай рэспублікі.

Зараз задача заключаецца ў тым, каб гэтыя канкрэтныя абавязацельствы, прынятыя з'ездам, былі добра вядомы кожнаму колгасніку і аднаасобніку (яны апублікаваны ў «Звязьдзе» і іншых цэнтральных газетах за 19-VII-33 г., а таксама выдаюцца асобнай кніжкай), каб мобілізаваць колгаснікаў і аднаасобнікаў на выкананьне прынятых з'ездам самаабавязацельстваў.

Заходняя вобласць, выканаўшы агульны плян сяўбы пазней, чым БССР, лён засеяла раней за нас і таму мае лепшыя магчымасці сабраць большы ўраджай. Опартуністычныя настроі ў адносінах ранніх пасеваў яшчэ досыць пашыраны ў значнай частцы раёнаў БССР. Гэтыя настроі, дапаўняемыя няўменьнем па-бальшавіцку арганізаваць работу, прывялі да таго, што цэлы рад раёнаў, як напрыклад Віцебск, зацягнулі сяўбу звыш усялякіх устаноўленых партыяй і ўрадам тэрмінаў.

Такія раёны, як Сіроцінскі, Гарадокскі, Бешанковіцкі, Крупскі і некаторыя другія, ня выканалі плянаў веснавой сяўбы.

Другі ўсебеларускі з'езд колгаснікаў-ударнікаў у сваім прывітаньні т. Сталіну зусім правільна адзначае:

«Аднак, колгаснікі і аднаасобнікі Беларусі мелі ўсе магчымасці закончыць сяўбу раней і лепш. Сяўбу мы

ўсё-ж правялі ня так, як патрабавалі ад нас партыя і ўрад. Тэрмінаў поўнасьцю мы ня вытрымалі і асабліва спазьніліся з пасевам аўса і ільну—вядучых культур Беларусі.

Колгасьнікі Беларусі добра разумеюць, што сканчэньне веснавой сяўбы ёсьць толькі пачатак барацьбы за высокі ўраджай, за выкананьне тваіх указаньняў аб тым, каб зрабіць колгасы бальшавіцкімі і колгасьнікаў—заможнымі. Галоўнае ўперадзе: поўная праполка, уздым папараў, уборка ўраджаю, уздым зябліва. Выкананьне пляну збожжаздачы—наша першая заповедзь».

За якія чарговыя задачы ў сельскай гаспадарцы трэба змагацца цяпер

Другі Ўсебеларускі зьезд колгасьнікаў-ударнікаў зусім правільна накіраваў сваю галоўную ўвагу на пытаньні чарговых сельскагаспадарчых работ і ў першую чаргу заняўся канкрэтнымі пытаньнямі ўборкі ўраджаю, рашучага падняцьця ўраджайнасьці ў гэтым годзе, пытаньнямі збожжапаставак і загатовак сельскагаспадарчых produkтаў.

Посьпехі, якіх мы дасягнулі ў часе правядзеньня веснавой сяўбы, зьяўляюцца буйным крокам уперад. Але гэта толькі першы

крок. Пасеўная кампанія не заканчвае барацьбы за ўраджай. Наадварот, сяўба—гэта толькі палавіна работы і ня больш чым палавіна. Посьпех сяўбы і высокага ўраджаю павінен быць замацаван добра арганізаванай праполкай пасеваў, уборкай і выкананьнем колгасамі і аднаасобнікамі сваіх абавязкаў перад дзяржавай па збожжапастаўцы, а потым разьмеркаваньнем ураджаю паміж колгаснікамі ў адпаведнасьці з затрачанай кожным колгаснікам працай.

Праполка

Праполка пасеваў—магутны сродак для павышэньня ўраджайнасьці.

Мы ў БССР значна зацягнулі справу з праполкай і тым самым наносім удар па высокай ураджайнасьці. Колгаснікі-ўдарнікі зусім правільна на зьездзе патрабавалі рашучага пералому ў гэтай справе. Пастанова ЦК КП(б)Б і СНК БССР дае па гэтым пытаньні зусім чоткае і канкрэтнае ўказаньне:

«Правесьці масавую праполку засьмечаных азімых, у першую чаргу пшаніцы і яравых каласавых пасеваў да выхаду іх у трубку. У сувязі з тым, што гэтая работа па БССР у масавым аб'ёме праводзіцца першы год, абавязаць РК і РВК, Райза, праўленьні колгасаў, ды-

рэктароў МТС зьвярнуць на гэтую работу асаблівую ўвагу і ўзмацніць масавую работу, арганізаваўшы праверку выканання гэтых мерапрыемстваў, накіраваных на павышэнне ўраджайнасці.

Правесці ня менш аднаго разу праполку проса і два разы ільну.

Па кораньплодах правесці двухразовую, а па гародніх культурах трахразовую абсыпку, праполку і ўспульхненне.

Бульбу прабаранаваць пры ўсходах пры плуговай пасадцы і абсыпаць ня менш двух разоў».

Асабліва важная справа—праполка ільну. Нам неабходна забяспечыць абавязковую двухразовую праполку звычайнага ільну і трохразовую праполку селекцыйнага (сартовага) ільну.

Праполка патрабуе большай колькасці дадатковых рабочых рук, аднак гэта ні ў якім разе не павінна прыводзіць да парушэння сталай вытворчай брыгады. Брыгада павінна адказваць поўнасьцю за праполку замацаванага за ёй участку, прыцягваючы на праполку ўсю наяўную жаночую сілу і дзяцей. На праполцы, як і на ўсіх работах, патрабуецца пільнае вока, бо клясава-варожыя элементы могуць псаваць пасевы (таптаць іх, або проста разам з пустазельем вырываць усходы збожжа, ільну і інш.).

Уборна ўраджаю

З усіх палявых работ уборка ўраджаю зьяўляецца найбольш працаёмкай і таму патрабуе асабліва ўмелай арганізацыі і расстаноўкі людзей. Галоўная задача ўбраць ураджай бяз страт, а гэта ў значнай меры вырашаецца ўшчыльненнем тэрмінаў уборкі, сваячасовым пачаткам уборкі і пільнай аховай сабранага ўраджаю.

Трэба ўборку правесці так, каб забяспечыць збор ураджаю ня менш 8 ц збожжавых культур з га, ня менш 100 ц бульбы і ня менш 2,4 ц ільнавалакна з га.

Трэба рашуча змагацца за выкананьне наступных абавязатцельстваў, прынятых другім Усебеларускім зьездам колгаснікаў-ударнікаў.

Скончыць сенаўборку ва ўстаноўленыя тэрміны, да пачатку пасьпяваньня азімых, сваячасова пачаць уборку ўраджаю і ні ў якім выпадку не дапусьціць перастоя траў і перасьпяваньня збожжавых і іншых культур, ўбраць паасобныя вучасткі збожжавых, не чакаючы пасьпяваньня ўсёй плошчы.

Збожжавыя культуры ўбраць абавязкова ў часе васковай сьпеласьці. Жыта азімае і пшаніцу—за 10-12 дзён, авёс—за 13-15 дзён, ячмень—за 6-7 дзён.

Бульбу ўбраць на працягу 15-20 дзён.

Ўборку ільну правесьці за 8-10 дзён у рань-
няй жоўтай сьпеласьці. Непасрэдна пасля
церабленьня правесьці абмалот і расьсьціл
ільну, прычым закончыць гэту работу на пра-
цягу жніўня і верасьня.

Ўборку сена першага ўкосу правесьці за
20 дзён, другога—за 15 дзён. Сеяныя травы
першага ўкосу ўбраць за 12 дзён, другога—
за 15 дзён. Правесьці рашучую барацьбу з
патраваю атавы.

Сіласныя культуры таксама ўбраць поў-
насьцю і ў тэрмін.

Падрыхтоўка да ўборкі павінна быць раз-
горнута ва ўсіх колгасах так, каб было прад-
угледжана літаральна ўсё, нават самыя «дро-
бязі», якія вельмі часта вырашаюць тэмпы і
якасьць ўборкі.

Другі Ўсебеларускі зьезд колгасьнікаў-удар-
нікаў у сваёй адозьве сказаў наступнае:

«Мы павінны пачаць жніво ў пэрыод
васковай сьпеласьці. Нельга прапускаць
ні аднаго дня і гадзіны. А для гэтага
трэба прадугледзець усё—падрыхтаваць
коняй, зброю, трактары, жніяркі, косы
і сярпы. Усё павінна быць гатова. Дрэн-
на будзе, калі ўжо ў часе ўборкі мы
будзем шукаць сярпоў, правіць косы,
даставаць вяроўкі і розную зброю. Усё
гэта павінна быць гатова загадзя. Мы
заклікаем вас, таварышы колгасьнікі і
аднаасобнікі, зараз-жа праверыць усе

вучасткі падрыхтоўкі, нічога не прая-
ваць і неадкладна нагнаць прапушчанае.

Было-б вялікім злачынствам пакінуць
на полі нязьвязаным зжатае збожжа.
Наша задача—увесць зняты ўраджай
вязаць у снапы, прычым вязаньне па-
чаць адразу-ж услед за жнівом».

Пасьпяховае правядзеньне ўборкі ў знач-
най меры залежыць ад таго, наколькі свая-
часова і добраякасна будзе праведзен рамонт
уборачных машын і ўсяго ўборачнага інвэн-
тару. За гэтую справу трэба брацца самым
актыўным парадкам, з такім разьлікам, каб
да пачатку ўборкі ўсе машыны былі ў поўнай
спраўнасьці, дагледжаны, змазаны, каб была
падрыхтавана дастатковая колькасьць запас-
ных частак і т. д.

Ня гледзячы на тое, што колькасьць ма-
шын у гэтую ўборачную кампанію значна
павялічваецца, усё-ж конская цягавая сіла
будзе зьяўляцца асноўнай і рашаючай. Таму
падрыхтоўка конскай цягавай сілы зьяўляец-
ца выключна важнай справай, якая патрабуе
неадкладнай практычнай работы (выдзялень-
не непрацаздольных і слабасільных для пад-
кормкі, палепшаньне догляду за коньмі
наогул і т. д.).

Усебеларускі зьезд колгаснікаў-ударнікаў
прыняў наступныя самаабавязальствы:

«Уборку сена і сілосаваньне правесць-
ці так, каб, выканаўшы абавязальствы

перад дзяржавай, стварыць дастатковы запас сена і сілосу для аграмаджанай жывёлы і недатыкальны кармовы фонд на вясну, а таксама забяспечыць кармамі і неаграмаджаную жывёлу колгаснікаў.

Організаваць пачынаю пасьбу коняй, а таксама забяспечыць зялёнай падкормкай у першую чаргу слабасільных і працуючых ва ўборачных машынах».

Неабходна ў кожным колгасе дабівацца строгага выканання наступных канкрэтных правіл па ўборцы:

Організаваць штодзённы нагляд за высыпваннем збожжа. Нагляд праводзіцца брыгадай пад адказнасць брыгадзіра і праўленьня колгасу. Нагляд арганізуецца за 10—15 дзён да высыпвання.

У кожным колгасе і брыгадзе павінны быць не пазней як за 10 дзён да ўборкі складзены і прапрацаваны на вытворчых нарадах брыгад пляны ўборкі.

Павінны быць адрамантаваны ўборачныя машыны і інвэнтар і замацаваны за брыгадамі. Ня трэба забыць пра дробны інвэнтар, неабходны на ўборцы (граблі, малаткі, косы, сярпы). Забяспечыць запасныя нажы для замены затупіўшыхся пры рабоце.

Да кожнай уборачнай машыны трэба падрыхтаваць зерняўлавіцелі (у майстэрнях МТС, у майстэрнях колгасаў, у саміх брыгадах).

Пры наглядзе за высьпяваннем улічыць: рэльеф, глебу, сорт, тэрмін сяўбы.

Убіраць кожны вучастак па меры высьпяваньня, у стадыі васковай сьпеласьці.

Поўнасьцю скарыстаць машыны. Устана-віць, адрэгуляваць машыны да выезду ў поле. Уважліва сачыць за работай. Праз кожныя 1½—2 гадзіны змазваць машыны, а адказныя часткі—часьцей. На снопавязалках працаваць са снопаносам. Асабліва дакладна рэгуляваць рэжучы апарат, матавіла і вязальны апарат у снопавязалках, граблі—ў жняярках. Рэгуляваць машыны ў залежнасьці ад вышыні і палажэньня збожжа.

Абавязкова вязаць збожжа ў снапы, прасохшае адразу, а сырое пасля прасушкі, аднак у дзень уборкі.

Зношваньне і пастаноўку снапоў у бабкі рабіць ня цягнучы снапоў і ня кідаючы. Намокшыя бабкі расстаўляць у сухое надвор'е, калі бабкі раскідаюцца, зноў падымаць.

Забясьпечыць неадкладную перавозку пасля прасушкі. Вазы падсьцілаць брэзэнтам, подсьцілкамі, шчыльнымі саламянымі матамі. Ня езьдзіць шпарка з вазамі.

Загадзя падрыхтаваць месцы для скіртаваньня, правільна ўкладваць скірты.

Організаваць супроцьпажарную ахову, стварыць пажарныя дружыны ў кожным колгасе.

Уборка бульбы і гародніны ва ўмовах БССР набывае асабліва важнае значэнне. У мінулым годзе нядбайнасць, а вельмі часта і прамое шкодніцтва ў гэтай справе прывяло да вельмі значных страт такіх каштоўных культур, як гародніна і бульба.

Таму неабходна:

Бульбоўнік за тыдзень да ўборкі скасіць і засіласаваць.

Бульбу перабіраць і прасушваць, каб лепшай якасці бульбу ў першую чаргу накіраваць працоўным Ленінграду і на здатчныя пункты.

Поле пад бульбай абавязкова прабаранаваць і пераараць у другі раз, каб ні адной бульбіны не засталася.

Захаваць на насенне сартавую бульбу, правесці ўвосень міжколгасны абмен.

Асаблівую ўвагу звярнуць на правільнае буртаванне.

Гародніну ўбіраць выбарчна, не дапускаючы перарастання і перасьпявання.

Адказнейшым вучасткам работы зьяўляецца ўборка і апрацоўка ільну і канпель. Уборка і наступная апрацоўка гэтых тэхнічных культур вырашае якасць валакна, таму неабходна выконваць наступныя правілы:

Церабленне павінна праводзіцца ў стадыі раньняй жоўтай сьпеласці, сартавога ільну—у жоўтай сьпеласці.

Уборка пласконі праводзіцца да канца цэвіцення канаплі ў васковай сыпеласьці сярэдняй часткі галовак.

Кожная ільноцерабілка павінна быць адрамантавана, адрэгулявана, новая абкатана, устаноўлена перад пачаткам работы на кожным участку ў залежнасьці ад палажэньня ільну і самае галоўнае—забясьпечана добра падрыхтаванымі кадрамі.

Сушку ільну пасья ручнога і машыннага церабленьня без снопавязальнага апарату церабленьня праводзіць у конусах і шатрах.

Сушку ільну пасья машыннага церабленьня з снопавязальным апаратам вытвараць у бабках-шатрах.

Снапы вязаць таўшчынёй у 10—12 см для малацьбы на малатарнях «Эдзі» і 12—15 см для ачосу на машыне «Гільштэйна».

Нельга дапускаць абмалоту на збожжавых малатарнях і цяжкімі каменнымі каткамі.

Салому пасья абмалоту неабходна неадкладна расьсыцілаць або замачваць. лепшым часам расьсыцілкі, замочки зьяўляецца жнівень і першая палавіна верасьня месяца.

лепшым месцам расьсыцілу зьяўляюцца сенажаці, але не забалочаныя і ня іржавыя. Канюшынішча добрае месца расьсыцілу, але нельга дапускаць расьсыціл пашкоджанага грыбнымі хваробамі ільну на участках, якія вызначаны для пасеву ільну ў наступным годзе.

Нельга дапускаць пералёжкі і перамочкі трасты.

Нельга дапускаць мочкі саломы ў жорсткай іржавай вадзе, у вельмі халодных крыніцах і вадаёмах з быстрым цячэннем вады.

Сушку саломы і трасты трэба вытвараць натуральным спосабам, дапускаючы ў крайніх выпадках сушку ў ёўнях.

Гарачую трасту нельга пускаць у мяццё.

Трапаньне трэба вытвараць у 2 прыёмы: трапаньне на чорна і трапаньне на чыста, прычым пры апошнім трапаньні асабліва важна выдзеліць больш вопытных трапальнікаў.

Посьпех уборкі вырашаецца тым, наколькі будуць скарыстаны ў колгасе ўсе працаздольныя члены колгасу і наколькі правільна будзе арганізавана работа. У брыгадзе работа павінна быць арганізавана так, каб ня была абсалютна ніякай абязьлічкі, каб кожны колгасьнік і колгасьніца мелі канкрэтнае заданьне і, нарэшце, каб ні ў якім выпадку не парушаўся сталы вытворчы склад брыгады.

Створым лепшыя ўмовы для колгасьніцы

Колгасьніца ў часе ўборкі зьяўляецца такой сілай, якая больш чым калі-б там ні было будзе вырашаць посьпех уборкі. Між тым

пытаньне аб стварэньні такіх умоў, пры якіх-бы колгасьніца змагла лепш прымаць удзел ва ўборцы ўраджаю, вельмі часта недаацэньваецца ў колгасах. З такой недаацэнкай трэба бязьлітасна змагацца. Організацыя ясьляй-дзіцячых пляцовак, выездных кухань і наогул усяго грамадзкага харчаваньня павінна зьявіцца справай усіх колгасаў і ў першую чаргу іх кіраўніцтва. Мы павінны стварыць усе ўмовы для таго, каб колгасьніца сапраўды ўдзельнічала нароўні з мужчынамі ва ўсіх процэсах колгаснай працы.

Тав. Сталін на першым Усесаюзным зьездзе колгасьнікаў-ударнікаў зусім правільна сказаў—«Жанчына ў колгасах—вялікая сіла. Трымаць гэтую сілу пад спудам, значыць дапусьціць злачынства. Наш абавязак заключаецца ў тым, каб высоўваць уперад жанчын у колгасах і пусьціць гэтую сілу ў справу».

Мы маем нязьлічоную колькасць прыкладаў, якія бліскуча пацьвярджаюць правільнасьць слоў нашага правадыра аб тым, што жанчына ў колгасе ёсьць сапраўды вялікая сіла.

Колгас «Чырвоны мяцеж», Кастрычніцкага сельсавету, Слуцкага раёну, быў адным з адсталых колгасаў. Працдысцыпліна адсутнічала. На чале стаяў кулацкі падпывала—нейкі Рагель, які зусім правальваў сяўбу. У часе сяўбы агульны ісход абраў старшынёй колгасу колгасьніцу — лепшую ўдарніцу — Туравец

Ольгу. Яна здолела згуртаваць вакол сябе актыў, наладзіць працоўную дысцыпліну, арганізавала добры выхад на работу, добры догляд за канём і сяўбу скончыла першай у раёне. Туравец Ольга карыстаецца вялікім аўтарытэтам у колгасе. Узорна праводзіць праполку пасеваў, правільна арганізоўвае догляд за пасевамі і жанчыны там уцягнуты ў штодзённую работу.

Праполка палявых культур у гэтым колгасе скончана, цяпер праполваюць у другі раз гароды. Абмеркавалі плян уборкі, дзе ўзялі на сябе абавязацельства: 40 га жыта ўбраць за 10 дзён і з поля арганізаваць абмалот; авёс ўбраць за 4 дні; плян збожжазагатовак выканаць датэрмінова.

У колгасе «Ўдарнік», Александраўскага сельсавету, Шклоўскага раёну, брыгадзір праполачнай брыгады—т. Лісава Юля так здолела разгарнуць паміж брыгадамі соцспарборніцтва і ўдарніцтва, што яе брыгада перавыконвае нормы. У яе брыгадзе 8 чал. праполвалі 1,75 га тэхнічных культур замест 1 га. За добрую работу па пасеву і праполцы гэты колгас атрымаў пераходны сьцяг РВК.

Колгасьніцы гэтага колгасу на раённым зьлёце заявілі, што «мы будзем моцна трымаць чырвоны сьцяг і замацуем свае ўдарныя тэмпы і на час уборкі і здачы збожжа дзяржаве».

У колгасе «Юны ленинец», Чачэрскага раёну, колгасніцы былі ўцягнуты ў сталыя палывыя брыгады, мелі прымацаваных коняў і перавыконвалі нормы выпрацоўкі. Напрыклад, Гузава сыстэматычна перавыконвала норму, замест 0,40 га, выконвала 0,43—0,44 га. Перавыконвалі Дубоўская, Нагунова і інш. Гузава на сходзе колгаснікаў заявіла так: «Калі падвялі вынікі сяўбы, то паасобныя колгаснікі скардзіліся, што была вялікая норма ворыва. Я бяру прыклад з сябе: у мяне зусім ня лепшы конь, але-ж я сама лепш не даем, не дасплю, дагляджу каня свайго як сьлед і мой конь ніколі не прыставаў, а нават добры мае выгляд па ўхарчаванасьці. Запэўняю колгаснікаў, што і ў асеньнюю сяўбу мая брыгада будзе таксама першай».

У Касьцюковіцкай МТС—Давыдава Галена працуе трактарысткай два гады. Яна гаворыць так: «Я цьвёрда парашыла, што стану мэханікам, зараз працую ня дрэнна, добра ведаю свой «Інтэр», ведаю ўсе яго капрызны, ужо нават два разы сама падшыпнік падганяла, што павінен быў зрабіць мэханік. Я выпрацавала 357 працадзён у мінулым годзе і зараз 120 працадзён.

Пудан Паўліна—лепшая ўдарніца, дэлегатка другога Ўсебеларускага зьезду колгаснікаў-ударнікаў, працуе ў брыгадзе колгасу «Шлях Леніна», Полацкага раёну. Яна назоўку кожны дзень прыходзіць у брыгаду, дапа-

магае брыгадзіру Паўленку Алесю абмеркаваць плян работы на дзень, дапамагае рэставіць рабочую сілу, заходзіць на стайню, правярае, як конюх корміць коняў і, калі колгаснікі збіраюцца на работу, яна разам з ім запрагае пару коняў і едзе на ворыва. Норму па ворыве Паўліна перавыконвае — заўсёды ўзрывае 50—60 сотак, тады як некаторыя дужыя мужчыны на такой-жа пары коняў узрываюць толькі па 20—40 сотак.

У часе перапынку Паўліна праводзіць гутаркі з колгаснікамі, чытае ім газэту, піша заметкі ў насьценгазэту. Уважліва сочыць за тым, каб ня было адрэхаў, каб добрай была якасьць ворыва, баранаваньня і сяўбы ў кожнага колгасніка. У брыгадах, па яе ініцыятыве, праводзяцца вытворчыя нарады.

Пудан Паўліна—маладая комсамолка—з 1931 г. Сакратаром ячэйкі працуе з 1932 г.

Організацыя малацёбы

Цэнтральнай задачай уборачнай кампаніі гэтага году зьяўляецца організацыя хутчэйшага абмалоту з тым, каб адразу з-пад мэлгарні здаць збожжа дзяржаве. На гэтую справу ў мінулым годзе не звярталася дастаткова сур'ёзнай увагі, у выніку чаго малацёба недапушчальна расьцягвалася на вялікі час, была дрэнная якасьць малацёбы і

вялікая колькасьць збожжа аставалася ў са-
ломе. Ня было таксама контролю над рабо-
тай малатарань і быў дрэнны ўлік збожжа, з
прычыны чаго былі вялікія раскраданьні і
страты збожжа.

Вось гэтыя недахопы і памылкі, якія мелі
месца ў мінулым годзе, зараз павінны быць
цалкам і поўнасьцю ўстаронены.

ЦК УсеКП(б) і ўрад у сваёй пастанове ўка-
залі на гэтыя недахопы і памылкі, прапана-
ваўшы мясцовым партыйна-савецкім органі-
зацыям значна лепш організаваць абмалот,
бязумоўна ўстараніўшы памылкі і недахопы
мінулага году.

Згодна ўказаньняў партыі і ўраду пачатак
абмалоту павінен быць забясьпечан не пазь-
ней шостага дня пасьля жніва з тым, каб
скіртаваньне вытваралася разам з малацьбой
і каб праз 10—15 дзён пасьля пачатку абма-
лоту перайсьці на абмалот са скіртаў.

Не пазьней, як за дзесяць дзён да пачатку
ўборкі павінен быць закончан рамонт усіх
малатарань і забясьпечана дакладная пра-
верка становішча ўсіх малатарань да пачатку
малацьбы.

Вагаўшчыкі і машыністы малатарань, якія
належаць МТС, павінны быць узяты на ўтры-
маньне за кошт МТС. Дырэктары МТС і
начальнікі політаддзелаў нясуць непасрэд-
ную адказнасьць за падбор і падрыхтоўку
машыністаў і вагаўшчыкоў.

Сваячасова павінны быць закуплены мала-
тарні і заключаны дагавары МТС з колгасамі
на абслугоўваньне МТС колгасаў па абма-
лоце.

Сенаўборка

Неадкладна завяршыць сенаўборку—такая
баявая задача была пастаўлена з усёй вастры-
нёй на другім Усебеларускім зьездзе колгась-
нікаў-ударнікаў. Мы з гэтай справай значна
адсталі і тым самым ускладняем справу з
разгортваньнем уборкі збожжавых культур.
Чым больш зацягваецца сенаўборка, тым
менш вызваляецца рабочых рук на ўборку
збожжавых, а гэта значыць тым больш спры-
яючыя ўмовы для перасыпяваньня збожжавых
культур. Перасыпяваньне-ж збожжавых—па-
вялічэньне страт. Вось чаму сенаўборка па-
вінна быць неадкладна самымі баявымі тэм-
памі скончана.

Нельга дапускаць перастоя траў, бо ад
гэтага значна паніжаецца якасьць сена. Трэ-
ба поўнасьцю скарыстаць з самай найвялік-
шай нагрузкай кожны сонечны дзень, каб
лепш прасушыць сена і атрымаць яго
лепшай якасьці.

ЦК КП(б)Б і СНК БССР далі мясцовым
арганізацыям указаньне:

«...Арганізаваць уборку сенажаці
такім чынам, каб зграбаваньне сена і сто-

гамятаньне не адрывалася ад сенакашэньня, а праходзіла ўсьлед за ім не пазьней як праз 3—5 дзён пасля скашэньня.

Лічыць абавязковай перавозку высушанага сена ў сенавалы бліжэйшых сенакосных вучасткаў за выключэньнем тых балот, па якіх немагчымым праезд з возам.

а) Забясьпечыць захаваньне насеньнікаў сеяных траў у разьмерах, устаноўленых плянам, і сваячасовае скошваньне іх на насеньне;

б) організаваць найстражэйшую ахову скошанага сена ад раскраваньня як з сенажацый, так і сенавалаў; выдзеліць для гэтай мэты спэцыяльных вартаўнікоў і аб'езчыкаў і ўстанавіць дакладны ўлік сена ў копнах, стагах і сенавалах;

в) у мэтах барацьбы са стратамі ўраджаю неабходна добра падграбаць сена, рабіць ачоску вазоў пры перавозцы, добрую ўкладку сена ў стагі і на высокіх астож'ях у тых мясцох, дзе пагражае небясьпека затапленьня, заразжа адгароджваць стагі для захаваньня ад патраў;

г) організаваць грамадзкае харчаваньне на сенажацях».

Правільна і сваячасова праведзеная сена-ўборка дае магчымасьць лепш умацаваць кармавую базу, а гэта значыць—умацаваць жывёлагадоўлю. Добрай якасьці сена ўзмацняе конскую цягавую сілу.

Апрача таго, колгасы павінны ўжо цяпер узяцца за падрыхтоўку да сілосаваньня, якое зьяўляецца моцнай падтрымкай для кароў і коняў. Гэтая справа павінна ў кожным колгасе і саўгасе заняць самую сур'ёзную ўвагу.

Ворыва папару і асеньня сяўба

На гэтым важнейшым вучастку нашай работы мы недапушчальна адсталі. У многіх колгасах і раёнах недаацэньваюць важнасці ворыва папару для павышэння ўраджайнасці, як цэнтральнай і рашаючай задачы ў сельскай гаспадарцы.

Плян ворыва папару яшчэ ня выканан. Заходняя вобласць пасля сканчэння сяўбы па-баявому пераключылася на выкананне чарговых сельскагаспадарчых работ і даўно ўжо ворыва папару закончыла. Прычынай нашага адставаньня зьяўляецца тое, што ў нас пасля сяўбы не змаглі адразу пераключыць сілы на другія работы, і ў прыватнасці на такую важнейшую справу, як ворыва папару.

Кулацтва і на гэтым вучастку «ціхай сапай» разгортвае сваю дзейнасць. Вось, напрыклад,

у колгасе «Правда» Стрэлкоўскага сельсавету, Рагачоўскага раёну, ворыва папару да апошняга часу яшчэ не распачыналі. Брыгадзір Хількевіч Раман разам са старшынёй колгасу Бандарэнка наладжваюць п'янку. Хількевіч заяўляе: «Няма чаго араць, бо ня будзе дзе пасьвіць жывёлу». Бандарэнка, падпяваючы кулацкай хлусьне, гаворыць: «Нам араць ня многа, яшчэ пасьпеем».

Упушчанае мы павінны наварстаць і ворыва папару неадкладна скончыць, прычым, самую сур'ёзную ўвагу трэба зьвярнуць на якасьць апрацоўкі глебы, на поўнае скарыстаньне ўсіх відаў угнаеньня.

Трэба добра падрыхтаваць пасеў азімых і заняты папар—не пазьней як за 10—15 дзён, узараўшы яго і добра угнаіўшы.

Усебеларускі зьезд колгаснікаў-ударнікаў зусім правільна завастрыў увагу на пытаньнях падрыхтоўкі да асеньняй сяўбы, зябліва і ўкараненьня ў БССР пасеваў азімай пшаніцы. Зьезд па гэтым пытаньні сказаў наступнае:

«Рыхтуючыся зараз да ўборкі і збожжаздачы, мы не павінны забываць і аб асеньняй сяўбе, аб зябліве. Ніякай перадышкі не павінна быць. Трэба арганізаваць справы так, каб кожная гадзіна была поўнасьцю скарыстана для прадукцыйнай працы.

Нам трэба будзе ў гэтым годзе сур'ёзна ўзяцца за расшырэнне пасеваў азімай пшаніцы, для чаго мы маем усе ўмовы і кліматычныя і глебавыя. Не зьвярталі мы да гэтага часу на пшаніцу належнай ўвагі. Трэба цяпер такую памылку выправіць».

Якія абавязкі колгаснікаў і аднаасобнікаў перад дзяржавай у справе збожжапаставак

Пытаньне аб выкананьні колгаснікамі і аднаасобнікамі сваіх абавязкаў перад пролетарскай дзяржавай па с.-г. прадукцыі было на зьездзе колгаснікаў адным з галоўных, цэнтральных пытаньняў. У дакладзе т. Шаранговіча, у прамове т. Гікало, уступнай прамове т. Галадзеда, у іншых выступленьнях, і нарэшце ў выступленьнях саміх дэлегатаў зьезду, дастаткова яскрава падкрэсьлівалася неабходнасьць выкананьня ў першую чаргу плянаў збожжапаставак.

Нам трэба моцна ўлічыць урокі загатовак мінулага году, г. зн. наяўнасьць гніла-лібэральных адносін да загатоўчай работы з боку шэрагу партыйных і савецкіх арганізацый, шматлікія факты кулацкага сабатажу і супраціўленьня выкананьню плянаў загатовак, засьмечанасьці шэрагу партыйных і савецкіх ор-

ганізацый клясава-варожымі элементамі. Гэтыя ўрокі павінны быць поўнасьцю ўлічаны для таго, каб не дапусьціць іх паўтарэньня ў гэтым годзе.

Баявая задача—зрабіць жнівень і верасень месяцы рашаючымі месяцамі ў выкананьні збожжапаставак і загатовак, адразу з-пад малатарні здаць належачы дзяржаве хлеб. За выкананьне гэтай задачы кожны колгасьнік павінен змагацца з усёй рашучасьцю.

Зьезд колгаснікаў ў сваёй адозьве так сказаў па гэтым пытаньні:

«Разгарніце збожжазагатоўкі з першых-жа дзён уборкі і фарсуйце іх, бо першая заповедзь—выкананьне пляну збожжазагатовак» — сказаў т. Сталін. Гэтыя словы нашага правадыра, першага ўдарніка—т. Сталіна мы павінны добра памятаць. Гэтыя словы—наша баявая праграма. Наш першачарговы абавязак—да тэрміну выканаць абавязацельствы перад дзяржавай. Збожжа проста з-пад малатарні—на ссыпны пункт.

Зьезд заклікае ўсіх колгаснікаў і аднаасобнікаў БССР разгарнуць соцыялістычнае спаборніцтва на поўнае выкананьне пляну паставак збожжа не пазьней 1 кастрычніка. Не дапусьцім найменшай зацяжкі са здачай прадукцыі дзяржаве».

Якія асаблівасьці збожжазагатовак мы

маем у гэтым годзе. На гэтае пытаньне па-
станова СНК СССР і ЦК УсеКП(б) дае на-
ступны вычарпальны адказ:

«У адрозьненьне ад мінулых гадоў
мы маем у гэтым годзе не збожжазага-
тоўкі старога тыпу, якія праводзіліся на
падставе ня зусім пэўных контракта-
цыйных дагавароў з сялянствам, а
збожжапастаўкі, аснованыя на цвёрдым
і бяспрэчным законе, абавязковым да
выкананьня ўсімі колгасамі і аднаасобні-
камі. Гэта значыць, што ніякае ўхіленьне
ад абавязкаў па здачы ў тэрмін не па-
вінна быць дапушчана ні пад якім
выглядам.

У адрозьненьне ад мінулых гадоў
пастаўка збожжа дзяржаве ў гэтым го-
дзе будзе адбывацца не па зьмяняючых-
ся плянах, а па цвёрдых і нязьменных
нормах, устаноўленых законам, што па-
вінна ўмацаваць становішча колгасаў,
павінна стварыць устойлівасьць у гаспа-
дарцы і забясьпечыць колгасу і адна-
асобніку магчымасьць цвёрда разьлі-
чыць свае прыбыткі. Гэта значыць, што
ніякія сустрэчныя пляны па здачы
збожжа не павінны быць дапушчаны ні
пры якіх умовах».

Гэта першая і асноўная асаблівасьць
збожжазагатовак гэтага году.

Умовы гэтага году даюць поўную магчымасць сваячасова справіцца з выкананнем плянаў збожжапаставак. Трэба падкрэсьліць галоўныя з іх.

Сёлета мы засеялі раней і лепш, чым у мінулым годзе, а гэта азначае, што значна павялічыліся магчымасці хутчэй, лепш і больш сабраць ураджаю. Гэтаму спрыяе і тое, што віды на ўраджай значна лепшыя, чым у мінулым годзе.

Сёлета па ініцыятыве т. Сталіна, наша партыя арганізавала політаддзелы МТС і саўгасаў, укомплектаваўшы іх лепшымі правяранымі камуністамі. Гэтым самым партыя ўмацавала кіраўніцтва колгасамі і аказала ім значную дапамогу.

Сёлета мы значна павялічылі колькасць сельскагаспадарчых машын у саўгасах і колгасах, і тым самым стварылі лепшыя магчымасці для ўборкі ўраджаю, для павышэння даходнасці колгаснікаў.

Новы закон аб збожжапастаўках і лёзунг т. Сталіна «зрабіць усіх колгаснікаў заможнымі» з'яўляюцца магутным стымулам для ўздыму сельскагаспадарчай вытворчасці. Лёзунг т. Сталіна і закон аб збожжапастаўках узмацнілі зацікаўленасць колгаснікаў у лепшай уборцы ўраджаю, лепшым абмалоце і датэрміновай здачы збожжа дзяржаве па цвёрда ўстаноўленых нормах.

У гэтым годзе мы разграмілі кулацтва, якое, аднак, канчаткова яшчэ не ліквідавана і аказвае супраціўленьне, ліквідавалі шкодніцкія арганізацыі ў Наркомземе і Трактарацэнтры. Зусім ясна, што гэта зьяўляецца надзвычай спрыяючай акалічнасьцю для далейшага ўмацаваньня колгасаў, а гэта значыць і выкананьня імі ў тэрмін плянаў збожжапаставак.

Аднак усё гэта ні ў якой меры не дае падстаў прадстаўляць справу збожжаздачы самацёку і меркаваць, што наяўнасьць закону само па сабе забясьпечвае выкананьне плянаў. Супроцьдзяржаўныя, кулацкія імкненьні яшчэ далёка не ліквідаваны і ў колгасах, і ў саўгасах. Аб гэтым, напрыклад, яскрава сьведчаць факты пераўмяншэньня даных аб ураджайнасьці ў радзе саўгасаў і колгасаў, пераўменшаныя зьвесткі аб сапраўдным становішчы ўраджайнасьці, накіраваныя на тое, каб ашукаць дзяржаву, для таго, каб разбазарыць збожжа і пакінуць большую яго колькасьць у сваім распараджэньні, а менш здаць дзяржаве. Партыя і ўрад робяць зусім правільна, калі прыцягваюць да суровай адказнасьці тых, хто падманьвае дзяржаву, г. зн. робіць яўна кулацкую, антысавецкую справу. Падман дзяржавы патхняецца кулацтвам і праводзіцца ім праз сваю агентуру ў радых партыі ці ў дзяржаўным

і савецкім апарце, або непасрэдна кулацтвам, якое прабралася ў адпаведныя савецкія ўстановы.

Такім чынам, для нас павінна быць правілам: рашучая барацьба з настроямі самацёку ў справе збожжапаставак, разгортваньне шырокай масава-політычнай работы вакол задач датэрміновага выкананьня плянаў збожжапаставак, прыцягваньне да суровай адказнасьці ашуканцаў дзяржавы, якія даюць яўна пераўменшаныя даныя аб сапраўдным становішчы ўраджайнасьці.

Закон аб збожжапастаўках ад 19 студзеня 1933 г. ёсьць цвёрды і непахісны закон. Усялякае парушэньне норм збожжаздачи або ўхіленьне ад іх выкананьня павінны таму разглядацца як парушэньне закону пролетарскай дзяржавы з усімі выцякаючымі адсюль рэзультатамі.

Саўнарком Саюзу і ЦК УсеКП(б) у сваёй пастанове ад 13/VI палічылі неабходным на аснове больш высокага фактычнага ўраджаю (ураджай вышэй сярэдняга), чым гэта меркавалася раней, павялічыць разьмеры збожжаздачи саўгасамі паўднёвых раёнаў СССР.

На гэтай падставе можа ўзьнікнуць пытаньне, ці нельга павялічыць цвёрдыя нормы збожжапаставак, устаноўленыя законам і для колгасаў, дзе ўраджай аказаўся вышэй сярэдняга.

Гэтага рабіць нельга ні ў якім выпадку, і ні пад якім-бы там ні было выглядам, і той, хто паспрабуе гэта зрабіць, павінен прыцягвацца да самай суровай адказнасці, як парушальнік закону.

Такія спробы мы мелі ў Адэскай вобласці, на Украіне, і Адэскі абком партыі і аблвыканком адпаведным чынам сурова пакаралі вінаватых (гл. «Правду» ад 14/VII-33 г.).

Трэба зразумець, што гаспадаром саўгаснага ўраджаю зьяўляецца дзяржава і яна цалкам і поўнасьцю ім распараджаецца.

У адносінах колгасаў справа ня можа быць так пастаўлена. ЦК УсеКП(б) і ўрад зыходзілі з сярэдняга ўраджаю, вызначаючы нормы збожжапаставак. Аднак па значнай частцы колгасаў па ўсіх даных ураджай вышэй сярэдняга. ЦК УсеКП(б) і СНК, выдаючы закон, вядома ня толькі лічыліся з магчымасьцю добрага ўраджаю, але і закон для таго выдавалі, каб зацікавіць колгасную масу і працоўных аднаасобнікаў у барацьбе за атрыманьне больш высокіх ураджаяў.

СНК СССР і ЦК УсеКП(б) спэцыяльна ўказалі, што «асобы, вінаватыя ў дачы сустрэч-ных плянаў, будуць прыцягвацца да крымінальнай адказнасці».

Наша задача дабіцца таго, каб збожжа дзяржаве здавалася адразу-ж пасля абмалоту,

я гэта значыць, што трэба добра арганізаваць абмалот, каб у гэтай справе ня было абсалютна ніякіх перабояў. Лёзунг перадавых колгасаў «збожжа адразу з-пад малатарні—дзяржаве» павінен быць шырока падхоплен колгасьнікамі і аднаасобнікамі, збожжаздача павінна быць ператворана ў агучную зброю разгрому кулацтва, павінна лепш згуртаваць колгасьнікаў вакол партыі, узняць палітычную сьвядомасьць колгасьнікаў. Трэба, каб колгасьнікі, а па іх прыкладу і аднаасобнікі клапаціліся аб сваячасовым выкананьні збожжапаставак лепшай якасьцю збожжа.

Трэба, каб колгасьнікі і аднаасобнікі сваячасова і поўнасьцю выканалі наступныя самаабавязальствы па спаборніцтву з Заходняй вобласцю, прынятыя другім Усебеларускім зьездам колгасьнікаў-ударнікаў.

«Устанавіць і выканаць здачу сельскагаспадарчай прадукцыі ў наступныя тэрміны:

а) збожжа—на працягу жніўня і верасьня месяцаў;

б) бульбу—да 1 лістапада, прычым рабочым Ленінграду адгрузіць у першую чаргу;

в) лён — мобілізаваць колгасьнікаў і аднаасобнікаў на датэрмінавае выкананьне ўстаноўленых партыяй і ўрадам тэрмінаў;

г) правесьці да 1 верасня аплату натурай работ МТС па дагаварох з колгасамі за вытвараныя да пачатку абмалоту работы, а за абмалот аплату праводзіць кожную пяцідзёнку».

З 1 жніўня, г. зн. з першага дня выканання пляну збожжапаставак, спыняецца колгасны і індывідуальны сялянскі гандаль хлебам. Гэтае мерапрыемства зьяўляецца зусім правільным і выклікаецца неабходнасьцю скласьці ўсе спрыяючыя ўмовы для таго, каб хутчэй і датэрмінова (такую поўную магчымасьць мы маем) кожны колгас і аднаасобнік выканалі сваю першую запаведзь—здалі збожжа дзяржаве па ўстаноўленай законам норме. **Жнівень і верасень** месяцы павінны быць у гэтых адносінах **рашаючымі** месяцамі.

Задача кожнага колгасніка і аднаасобніка—ужо цяпер паклапаціцца аб тым, каб былі выкананы наступныя важнейшыя мерапрыемствы:

а) прывесьці ў поўны парадак транспорт і тару, добра падрыхтаваць цягавую сілу, якая будзе занята на падвозцы збожжа;

б) прывесьці ў поўны парадак падвозныя шляхі да дзяржаўных складаў і чыгуначных станцый, дзе будзе прымацца збожжа;

в) падрыхтаваць вагі і гіры, якія вельмі неабходны для таго, каб наладзіць самы найстражэйшы ўлік здаваемага збожжа.

Перадавыя колгасы ўжо цяпер рыхтуюцца да збожжапаставак. Вось, напрыклад, колгас «Зара рэвалюцыі», Бабруйскага раёну, абавязуе ўбэсрку скончыць за самы кароткі тэрмін. Засеяныя культуры ўбіраць па меры высьпявання паасобных участкаў. Малацьбу арганізаваць на полі. Плян абавязковых паставак збожжа выканаць у жніўні, а па бульбе ў верасні, прычым у жніўні выканаць 50 проц. пляну здачы бульбы з плошчы, якая была засеяна раннімі сартамі бульбы.

Прыкладу гэтага колгасу існуюць і іншыя колгасы. Трэба, каб гэтыя абавязацельствы колгасу «Зара рэвалюцыі» былі поўнасьцю і ў тэрмін выкананы.

Другі Ёсебеларускі зьезд колгаснікаў-ударнікаў у самаабавязацельствах па соцспарніцтву з Заходняй вобласцю прыняў наступную пастанову, якую неабходна неадкладна падтрымаць і разгарнуць шырокую масава-політычную работу на яе выкананьне:

«Ухваляючы прапановы перадавых колгасаў БССР, мы прапануем 1 жніўня (міжнародны антыімперыялістычны дзень) і 6 жніўня (дзень індустрыялізацыі) арганізаваць масавую задачу збожжа дзяржаве шляхам пасылкі ў гэты дзень колгасных і аднаасобных чырвоных абозаў збожжа новага ўраджаю. Абвешчам усе колгасы БССР удзель-

нікамі гэтага абозу, выклікаем колгасы Заходняй вобласці пасьледваць нашаму прыкладу. З гэтага абозу рушым поўным ходам здачу прадукцыі дзяржаве, каб у тэрмін выканаць усе нашы абавязацельствы па спаборніцтву з Заходняй вобласцю».

Чарговыя задачы, якія зараз стаяць перад партыйнай арганізацыяй і колгаснікамі, патрабуюць далейшага напружання сіл і энэргіі. Нельга супакойвацца на дасягнутых у сяўбе поспехах, тым больш, што яны могуць лічыцца поўнасьцю поспехамі толькі тады, калі мы іх замацуем узорным правядзеньнем праполкі, уборкі ўраджаю, паставак і загатоўак с.г. прадуктаў дзяржаве. У нас яшчэ надзвычай многа недахопаў, якія далёка не ліквідаваны, і таму ўсякае дабрадушша будзе іх паглыбляць.

Узмоцнім клясавую пільнасьць

Нарэшце, што асабліва важна, трэба, строга памятаць аб дзейнасьці клясава-варожых элемэнтаў.

Барацьба з кулаком ня зьнімаецца. Разьбітае і выкінутае з пераважнай большасьці колгасаў кулацтва, вядома, не адмаўляецца ад далейшай барацьбы. Наадварот, яно яшчэ больш шалёна супраціўляецца.

Вось чаму ад кожнага колгасніка і ў першую чаргу колгасніка-ўдарніка патрабуецца асабліва ўзмоцненая клясавая пільнасьць, уменьне выкрыць шкодніцкую дзейнасьць ворага, як-бы ён не маскаваўся. На адказных участках работы, як, напрыклад, ахова ўраджаю, работа каля малатарні, узважваньне і інш., мы павінны паставіць лепшых, правяраных колгаснікаў.

Закон аб ахове і недатыкальнасьці грамадзкай (соцыялістычнай) уласнасьці мы павінны ўжыць таксама жорстка і моцна, як яго ўжывалі і раней, асабліва цяпер, калі мы падыходзім да ўборкі ўраджаю і збожжа-паставак, у пэрыод, калі клясавы вораг будзе асабліва шалёна імкнуцца нам шкодзіць.

Разам з тым неабходна самым рашучым парадкам змагацца з перагібамі і адміністраваньнем. Галоўнае—разгарнуць масава-політычную работу, выходзяць колгасны актыў, згуртоўваючы яго вакол партыйных ячэек і політаддзелаў, разгарнуць у кожнай колгаснай брыгадзе соцыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцтва на лепшае і хутчэйшае выкананьне тых задач, якія намечаны другім Усебеларускім зьездам колгаснікаў-ўдарнікаў.

Зьезд колгаснікаў-ўдарнікаў у абавязальствах па спаборніцтву з Заходняй вобласьцю зусім правільна адзначыў.

«... што зараз на ўборцы і здачы прадукцыі на справе будзе правярацца магучасць кожнага колгасу, устойлівасць колгаснікаў у барацьбе з дробнабуржуазнымі перажыткамі і з падрыўной работай недабітага яшчэ клясавага ворага. Іменна зараз на ўборцы і здачы прадукцыі кожны колгас на справе павінен даказаць сваё ўменне і здольнасць змагацца за хутчэйшае ажыццяўленне лёзунгу нашага правадыра т. Сталіна—зрабіць усе колгасы бальшавіцкімі і ўсіх колгаснікаў заможнымі».

Перад намі з асаблівай вастрынёй стаіць задача дабіцца бальшавіцкага парадку ў кожным колгасе, дабіцца такой колгаснай дысцыпліны, каб ў колгасе ўвесь колектыў, кожны колгаснік і кіруючы работнік неслі адказнасць за даручаемую ім частку колгаснай маёмасці, каб кожны колгаснік адказваў цалкам і поўнасьцю за даручаную яму работу.

Галоўным метадам работы ў вёсцы зьяўляецца метод пераконання. Рапуча змагаючыся з рэшткамі кулацтва і іншымі клясаварожымі элементамі, бязьлітна перасякаючы іх шкодніцкую дзейнасць, цвёрда праводзячы сваю лінію, наша партыя ў адносінах да усёй масы колгаснага сялянства і працоўных аднаасобнікаў дзейнічае метадам

перакананьня—не загадам і вокрыкам, а арганізацыяй і згуртаваньнем лепшых элемэнтаў, станоўчым прыкладам работы.

Трэба, каб кожны колгаснік добра зразумеў і выконваў указаньне т. Сталіна, зробленае ім на першым Усесаюзным зьездзе колгаснікаў-ударнікаў:

«Ад вас патрабуецца толькі адно—працаваць сумленна, дзяліць колгасныя даходы на працы, берагчы колгаснае дабро, берагчы трактары і машыны, наладзіць добры догляд за канём, выконваць заданьні вашай рабоча-сялянскай дзяржавы, умацоўваць колгасы і вышываць вон з колгасаў пралезшых туды кулакоў і падкулачнікаў».

Як трэба наладзіць ахову ўраджаю

Гультай, злодзеі, кулак і падкулачнік будуць імкнуцца пажывіцца на колгасным ураджаі. Яны будуць спрабаваць зразаць каласы, расьцягваць снапы, а таксама красьці збожжа пры перавозках і малацьбе. Ёмкненьні клясава-варожых элемэнтаў расьцягнуць колгасны і саўгасны ўраджай павінны сустрэць самы жорсткі адпор. Колгасы і саўгасы павінны наладзіць самую найстражэйшую ахову і абарону колгаснага і саўгаснага ўраджаю ад раскраданьня.

ЦК УсеКП(б) і ўраду сваёй пастанове далі спецыяльную дырэктыву судова-карным органам больш строга ўжываць закон ад 7 жніўня 1932 г. аб ахове грамадзкай уласнасьці, да злодзеяў і раскрадальнікаў колгаснапа і саўгаснага ўраджаю.

ЦК і СНК устанавілі канкрэтныя мерыпрыемствы, выкананьне якіх павінны забяспечыць ахову колгаснага і саўгаснага ўраджаю. Гэтыя мерапрыемствы наступныя:

1. Ускласьці непасрэдную ахову збожжа на палявую колгасную брыгаду і яе брыгадзіра.

2. Організаваць да ўборкі аб'езды палёў спецыяльнымі аб'езчыкамі.

3. Устанавіць абавязковае ўзважваньне збожжа (вагамі ці правэранай меркай) непасрэдна пры малатарнях і пры прыёмы збожжа ў сьвірны. Устанавіць найстражэйшы ўлік атрыманага ўраджаю на ўсіх стадыях яго ўборкі, у прыватнасьці, забяспечыць суправаджэньне збожжа ад малатарань у сьвірны і ссыпныя пункты накладной з вызначэньнем дакладнай колькасьці накіроўваемага збожжа з указаньнем культур і сартоў і неадкладную правэрку кожнага выпадку недахопу супроць накладной пры здачы збожжа на дзяржаўныя склады ці ў колгасныя сьвірны.

4. Усе сьвірны ў колгасах для хаваньня збожжа павінны быць выдзелены загадзя,

пранумараваны, прадэзынфіцыраваны і сьціс
іх павінен быць зарэгістраван у колгасах,
абслугоўваемых МТС—у МТС, а ў колгасах,
не абслугоўваемых МТС—у Райза. Выда-
вацца збожжа са сьвірнай у колгасах павінна
толькі па падпісаным старшынёй колгасу
ордэру.

Наркомзем СССР і БССР выдалі спэцыяль-
ныя інструкцыі аб ахове ўраджаю, у якіх
дакладна прадугледжаны ўсе мерапрыемствы
па ахове ўраджаю.

Кожны колгасьнік і рабочы саўгасу павінен
добра ведаць усе пункты гэтай інструкцыі.

Інструкцыя строга абавязвае выдзяляць ў
якасьці аб'езчыкаў палёў, вартаўнікоў кол-
гасных сьвірнай, дзяжурных і вагаўшчыкоў,
найбольш правэранных і надзейных колгасьні-
каў. Праўленьне колгасу павінна дакладна
праінструктаваць колгасьнікаў, выдзеленых
для непасрэднай аховы ўраджаю, і штодзенна
правяраць выкананьне імі сваіх абавязкаў.

Асабліва дакладны і строгі ўлік і штодзен-
ную справаздачнасьць неабходна наладзіць
пры малацьбе. Тут асабліва адказная задача
ўскладаецца на вагаўшчыка, які згодна
інструкцыі:

а) вядзе ўлік прывазімых да малатарні
копнай (снапоў), правярае возчыкаў і со-
чыць за тым, каб увесь лік копнай і скіртаў,

улічаных пры касавіцы, прайшоў праз малатарню;

б) вытварае водпуск (адпраўку атрыманага збожжа згодна загадаў дырэктара МТС і старшыні колгасу—у колгасах, абслугоўваемых МТС, і старшынь колгасаў—у колгасах, не абслугоўваемых МТС. Правярае па дакументах здачу возчыкамі атрыманага ім збожжа па назначэнню;

г) запісвае ўсю паступіўшую ад малатарні колькасьць збожжа (па сартох) і колькасьць азадкаў у дзеньнік, прадстаўляе штодзенна дырэктару МТС і колгасу данясеньне аб маляцебе, у якім дакладна ўказвае пабрыгадна плошчу, з якой праведзен абмалот па данай культуры ў копнах і гектарах, астатак збожжа ў малатарні к пачатку дня, абмалот за дзень, адпраўку збожжа па адрасох і накладных, рэштку нявывезенага. Данясеньне падпісваецца вагаўшчыком і колгасным брыгадзірам. Да данясеньня прыкладаюцца квітанцыі і накладныя з расьпіскамі.

Ахова колгаснага ўраджаю зьяўляецца справай ня толькі іспэцыяльна выдзеленых для гэтага людзей. Кожны колгасьнік, якому непасрэдна не даручана ахова ўраджаю, павінен лічыць сваім абавязкам пільна сачыць за тым, каб не раскравдаўся ўраджай. Ахова ўраджаю—цвёрды абавязак кожнага колгасніка і рабочага саўгасу.

Які парадак выдачы авансаў павінен быць устаноўлен у колгасах

Выдача авансаў з новага ўраджаю ў мінулым годзе была пастаўлена ў радзе колгасаў і раёнаў беспарадачна, у выніку чаго мелі месца вялікія раскраванні збожжа, растраты і рвацкія выдачы авансаў. Гэта зьяўвілася прычынай зацяжкі выканання плянаў збожжазагатоўак, а па радзе раёнаў і колгасаў прычынай невыканання гэтых плянаў.

У тых колгасах, дзе так безадказна і парвацку была пастаўлена выдача авансаў, збожжа адразу пасля абмалоту ня толькі не паступала на загатоўчыя пункты, але нават не пападала ў колгасныя сьвірны. Збожжа адразу пасля абмалоту пад выглядам яўна перавялічаных «авансаў», патрэб на «грамадзкае харчаваньне», на розныя «фонды» фактычна расьцягвалася па руках, трапляючы часцей да гультаяў, кулакоў і злодзеяў. Такія злачынныя адносіны да колгаснага збожжа прынеслі вялізарнейшую шкоду ня толькі добра-сумленным колгаснікам, якія з прычыны гэтага да канца году апынуліся ў цяжкім становішчы з хлебам, але таксама прынеслі вялікую шкоду дзяржаве.

Зусім зразумела, што такія злачынныя адносіны да збожжа ў гэтым годзе павінны быць самым рашучым чынам выкаранены.

Выдачу колгаснікам авансаў збожжавых культур да выканання дзяржаўных абавязацельстваў можна рабіць у разьмеры ня больш, як дзесяці процантаў ад колькасьці намалочанай збожжавай культуры (жыта, пшаніца, ячмень, грэчка, прэса). Выдачу авансаў неабходна правесці такім арганізаваным парадкам, каб яны выдаваліся ў першую чаргу добрасумленна працуючым колгаснікам-ударнікам і каб агульны разьмер выданага авансу па асобных культурах не перавышаў дзесяці процантаў вытворчага абмалоту гэтых культур.

Пастановай ЦК КП(б)Б і СНК БССР прадастаўлена права райкомам, райвыканкомам і політаддзелам для асобных колгасаў, якія ўзорна арганізавалі ўборку і дабіліся больш высокага ўраджаю, у якасьці выключэньня, павышаць разьмеры выдачы авансаў да пятнаццаці процантаў ад абмалоту збожжавых культур.

Адначасова прадастаўлена права паніжаць гэты процант да поўнага выканання колгасам абавязацельстваў па пастаўцы збожжа дзяржаве для тых колгасаў, якія дрэнна правялі ўборку, не змагаюцца са стратамі ўраджаю і маюць нізкую ўраджайнасьць.

Указаная пастанова ЦК КП(б)Б і СНК БССР устанаўлівае, што задавальненьне ўнутрыколгасных патрэб, як напрыклад: на грамадзкае

харчаваньне, утрыманьне ясьляй і інш., да поўнага выкананьня колгасам абавязацельстваў па пастаўцы збожжа дзяржаве—можа ўтварацца толькі з тых-жа дзесяці процантаў ад абмалоту збожжавых.

Такім чынам, правілы, устаноўлены ў адносінах выдачы авансаў, павінны быць строга выкананы ў кожным колгасе. Выкананьне гэтых правіл абараняе колгасны ўраджай ад раскраваньняў кулакамі, злодзеямі і падкулачнікамі, заахвочвае колгаснікаў лепш працаваць і хутчэй выканаць свае абавязкі перад пролетарскай дзяржавай. Усе, хто будзе імкнуцца парушаць устаноўлены парадак, павінны прыцягвацца да суровай адказнасьці як ворагі дзяржавы і колгаснага ўраджаю.

Пабудуем авіяцыйную эскадрыльню імя Л. М. Кагановіча

Міжнародная абстаноўка, у якой зараз знаходзіцца наш Савецкі саюз, яскрава сьведчыць аб тым, што задача ўмацаваньня абароназдольнасьці Савецкай краіны і вернага вартавога савецкіх граніц—Чырвонай арміі застаецца важнейшай задачай.

Усё гэта абавязвае нас, разам з цвёрдай політыкай міру, якая заваявала вялікія посьпехі, быць увесь час пільнымі да розных вы-

лазак нашых ворагаў, яшчэ больш умацоў-
ваць нашу Чырвоную армію, якая стала ўжо
цяпер першакляснай арміяй.

Трэба шырока падтрымаць ініцыятыву го-
мельскіх колгаснікаў аб пабудове авіяцый-
най эскадрыльлі імя Л. М. Кагановіча. Гэтая
ініцыятыва была цалкам і поўнасьцю падхоп-
лена і падтрымана другім Усебеларускім зьез-
дам колгаснікаў-ударнікаў. Дэлегаты зьезду
гэтую ініцыятыву тут-жа на зьездзе падма-
цавалі зборам сродкаў на пабудову авіяэскад-
рыльлі імя Л. М. Кагановіча, разгарнуўшы
спаборніцтва паміж сабой. Трэба цяпер ва
ўсіх колгасах і сярод аднаасобнікаў разгар-
нуць збор сродкаў на пабудову эскадрыльлі,
памятаючы, што мы гэтым самым умацоў-
ваем магутнасьць Савецкага саюзу, а гэта,
значыць, ствараем магчымасьць будаваць леп-
шае колгаснае заможнае жыцьцё.

Раўняцца па лепшых колгасніках- ударніках

На чацьвертым заключным паседжаньні
другога Ўсебеларускага зьезду колгаснікаў-
ўдарнікаў была зачытана пастанова Цэнтраль-
най камііі па соцыялістычным спаборніцтве
з Заходняй вобласьцю, аб прэміяваньні за
лепшае правядзеньне сяўбы перадавых раё-
наў, сельсаветаў, колгасаў і асобных колгас-
нікаў-ўдарнікаў.

Пастановай комісіі прэміяваны: **Слуцкі раён**, які скончыў адным з першых у БССР сяўбу яравых,—пераходным чырвоным сыцягам ЦК КП(б)Б і аўтамашынай, **Рагачоўскі раён**—5 тысяч руб., **Бялыніцкі**—3 тыс. руб., **Шклоўскі раён**, які першым у БССР скончыў сяўбу ільну—пераходным чырвоным сыцягам СНК БССР, **Барысаўскі раён**—пераходным чырвоным сыцягам імя X зьезду Саветаў БССР.

Прэміі таксама атрымалі наступныя перадавыя МТС: **Танежыцкая** (Чырвона-Слабодзкага раёну)—5 тыс. руб., **Цялуская** (Бабруйскі раён)—4 тыс. руб., **Шклоўская**—3 тыс. руб. З ліку перадавых сельсаветаў прэміяваны—**Слабода-Бычанскі** (Барысаўскі раён), **Астравіцянскі** (Полацкі раён), **Валасавіцкі** (Парыцкі раён).

Атрымалі каштоўныя падарункі-прэміі рад колгасьнікаў і колгасьніц, якія па-баявому і ўзорна змагаліся за правядзеньне веснавой сяўбы.

Кожны з колгасьнікаў-ударнікаў, а таксама прадстаўнікі раёнаў, атрымаўшых прэміі—заявілі з трыбуны Ўсебеларускага зьезду аб сваёй гатоўнасьці і жаданьні і ў далейшым па-баявому змагацца за выкананьне чарговых задач: праполку, уборку ўраджаю, збожжа-пастаўкі і загатоўкі. Прыклады работы лепшых ударнікаў-колгасьнікаў павінны быць шырока вядомы ўсім колгасьнікам і аднаасобнікам рэспублікі. Кожны колгасьнік павінен

лічыць справай чэсьці працаваць так, як працавалі ў часе веснавай сяўбы і працуюць зараз лепшыя колгаснікі-ўдарнікі.

* * *

Усебеларускі зьезд колгаснікаў-ударнікаў дэманстраваў перамогі, дасягнутыя ў правядзеньні веснавой сяўбы, у барацьбе за высокі ўраджай колгасных і саўгасных палёў. Перамогі вялікія. Аднак, былі ўсе магчымасьці зрабіць іх большымі і лепшымі. Мы ніякага права ня маем супакойвацца на дасягнутых посьпехах. Нельга дапускаць ніводнай мінуты самазаспакаеньня. Наадварот. Галоўныя і рашаючыя задачы ўперадзе. Другі Ўсебеларускі зьезд колгаснікаў-ударнікаў зусім правільна сваю галоўную ўвагу накіраваў на вырашэньне важнейшых чарговых задач.

Зьезд зусім правільна і сваячасова ўказаў на тое, што «мы атрымалі толькі першыя посьпехі ў барацьбе за ўвядзеньне сапраўдных парадкаў у колгасах. Ачыстку і аздараўленьне колгасаў трэба няўхільна праводзіць і далей». Ажыццяўленьне лёзунгу т. Сталіна аб тым, каб зрабіць колгасы большавіцкімі, а колгаснікаў заможнымі, залежыць ад таго, як мы правядзем ўборку і здачу сельскагаспадарчай прадукцыі дзяржаве.

Наша задача цяпер і ў першую чаргу кожнага дэлегата зьезду ўзыняць колгасныя масы

на барацьбу за ўраджай, за правядзеньне ў самыя кароткія тэрміны і бяз страт уборкі, за датэрміновае выкананьне плянаў загатовак і паставак збожжа дзяржаве. Кожны дэлегат зьезду павінен стаць баявым арганізатарам выкананьня гэтых задач ня толькі ў сваёй брыгадзе і колгасе, але і ў суседніх колгасах.

Пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі і яе любімага правадыра т. Сталіна, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б на чале з т. Гікало—мы павінны па-баявому, арганізавана і ў тэрмін выканаць задачы бягучага сельскагаспадарчага году. лепш убраць ураджай, датэрмінова выканаць плян загатовак сельскагаспадарчых produkтаў і збожжапаставак, устанавіць бальшавіцкі парадак у кожным колгасе, правільна арганізаваць работу па ўборцы, бязьлітасна змагацца з супраціўленьнем кулацкіх і іншых антысавецкіх элемэнтаў і заваяваць пяршынство ў соцпаборніцтве з Заходняй вобласьцю—такія баявыя неадкладныя задачы.

ДЛЯ ЗАУВАГ

ДЛЯ ЗАУВАГ

ДЛЯ ЗАУВАГ

ДЛЯ ЗАУВАГ

ДЛЯ ЗАУВАГ

ДЛЯ ЗАУВАГ

ДЛЯ ЗАУВАГ